

ARBITRALE BESLISSING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE REIZEN TE BRUSSEL

ZITTING VAN 21 OKTOBER 2014

Inzake

De heer **A**, gepensioneerde,
wonende te XXX;

Eiser,

Ter zitting niet aanwezig, noch vertegenwoordigd

En

RO,
met maatschappelijke zetel te XXX,
Ondernemingsnr. XXX;

Verweerster,

Ter zitting vertegenwoordigd door de heer B, directeur,

Hebben ondergetekenden:

1. Mevrouw XXX, advocaat, woonstkeuze doend op het adres van de Geschillencommissie Reizen aan de Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel, in haar hoedanigheid van voorzitter van het arbitraal college;
2. De heer XXX, woonstkeuze doend op het adres van de Geschillencommissie Reizen aan de Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel, in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de verbruikers;
3. Mevrouw XXX, woonstkeuze doend op het adres van de Geschillencommissie Reizen aan de Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel, in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger van de verbruikers;
4. Mevrouw XXX, woonstkeuze doend op het adres van de Geschillencommissie Reizen aan de Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel, in haar hoedanigheid van vertegenwoordiger van de reissector
5. De heer XXX, woonstkeuze doend op het adres van de Geschillencommissie Reizen aan de Vooruitgangstraat 50, 1210 Brussel, in zijn hoedanigheid van vertegenwoordiger van de reissector;

Allen in hun hoedanigheid van scheidsrechters van de Geschillencommissie Reizen, met zetel te 1210 Brussel, Vooruitgangstraat 50 (Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie),

Volgende arbitrale sententie geveld:

De vordering van eiser werd bij het Arbitraal College aanhangig gemaakt door middel van het daartoe bestemde klachtenformulier, door het Secretariaat van de Geschillencommissie voor ontvangst afgestempeld op 27 mei 2014.

De partijen werden behoorlijk opgeroepen per aangetekend schrijven dd. 4 juli 2014 om te verschijnen op de zitting van het Arbitraal College van 21 oktober 2014 waarbij enkel verweerster is verschenen, vertegenwoordigd zoals hoger aangegeven.

De afwezigheid van eiser ter zitting verhindert de behandeling van het dossier niet.

De feiten

1. Uit de stukken van het dossier blijkt dat eiser op 11 december 2013 bij verweerster een fietsvakantie "A" boekte voor één persoon met heenreis op 5 juli 2014 en terugreis op 14 juli 2014.

De reisformule betreft een begeleide fietsvakantie 'B' voor recreanten waarbij van hotel naar hotel wordt gefietst. Het totaalbedrag van de geboekte reis bedroeg 1.199,00 EUR en omvatte de busrit, hotelovernachtigen op basis van half pension en de begeleide fietsroutes.

Op 12 december 2013 en 6 januari 2014 betaalde eiser ongevraagd respectievelijk het eerste en tweede voorschot, telkens ten bedrage van 120,00 EUR, op rekening van verweerster.

Op 15 december 2013 herbevestigde eiser zijn boeking op de vakantiebeurs te Ranst, er aangevuld met een inschrijving voor het voorafgaand trainingsweekend te Houffalize in mei 2014.

Er werd door verweerster noch een bestelbon, noch een ontvangstbevestiging van de boeking opgemaakt.

Verweerster stelt dat zij pas voor het eerst kennis nam van de inschrijving door eiser op 13 januari 2014.

2. Op **14 januari 2014** zou verweerster een brief verzonden hebben naar eiser per gewone post, waarin hem het volgende werd meegedeeld :

"We ontvingen uw inschrijving voor de fietsvakantie A van 05 tot 14 juli waarbij u reeds een voorschot stortte. In het licht van de moeilijkheden die wij vroeger hebben ondervonden, en die hebben geleid tot een vertrouwensbreuk, achten wij het niet wenselijk met u een contract tot reisorganisatie af te sluiten. Wij wensen uw reservatie dan ook niet te bevestigen en storten hierbij het voorschot dat u onuitgenodigd hebt betaald, terug."

Eiser beweert deze brief niet te hebben ontvangen.

De twee gestorte voorschotten werden vervolgens teruggestort door verweerster met de vermelding "Terugstorting betalingen 13/12/2013 en 07/01/2014", en stonden op 17 januari 2014 terug op rekening van eiser (240,00 EUR).

3. Op **4 februari 2014** stortte eiser een derde voorschot, ten bedrage van 160,00 EUR, op rekening van verweerster en op **6 februari 2014** stortte hij opnieuw het eerste en tweede voorschot, ten bedrage van 240,00 EUR in totaal.

Op **14 februari 2014** werden alle tot dan toe betaalde voorschotten (totaal 400,00 EUR) door verweerster teruggestort aan eiser, met de vermelding "Terugstorting 3 voorschotten", doch verder zonder enig bericht vanwege verweerster.

Op **15 februari 2014** richtte eiser een e-mail aan verweerster aangezien andere deelnemers reeds reisinformatie hadden ontvangen en eiser niet. Aangezien deze e-mail onbeantwoord bleef, richtte eiser op **2 maart 2014** een tweede e-mail.

Op **4 maart 2014** stortte eiser het vierde en laatste voorschot, ten bedrage van 200,00 EUR, en op 6 maart 2014 herstortte hij de bedragen van het eerste, tweede en derde voorschot (400,00 EUR) nogmaals op rekening van verweerster.

Op **11 maart 2014** werd door de directeur van verzoekster, de heer B, een aangetekende zending aan eiser gericht. Hierin werd de inhoud van het schrijven d.d. 14 januari 2014 hernomen. Het schrijven werd per aangetekende zending verzonden, doch werd niet opgehaald door eiser en terug bezorgd aan verweerster op 28 maart 2014.

Op **14 maart 2014** werd het eerste tot en met vierde voorschot door verweerster teruggestort op rekening van eiser met de vermelding "Terugstorting voorschotten".

Op **20 maart 2014** stelde eiser verweerster in gebreke teneinde de nodige reisinformatie te ontvangen.

Op **24 maart 2014** antwoordde de directeur van verweerster op het schrijven van eiser verwijzende naar zijn eerdere schrijven d.d. 11 maart 2014.

Op **26 maart 2014** antwoordde eiser op het schrijven van verweerster waarin hij stelt dat hem geen probleem bekend is tussen verweerster en hemzelf. Als noot vermeldt eiser dat de brief d.d. 11 maart 2014 hem onbekend is.

4. Op **2 maart 2014** richtte eiser zich tot de geschillencommissie ter kennisgeving van het geschil.

De enige door eiser vermoede reden tot uitsluiting van de reis zou zich in de privésfeer tussen eiser (ex-financiën-ambtenaar) en de heer C, ACW stafmedewerker, lid raad van beheer RO, fietscoördinator en fietsbegeleider RO, bevinden. Reden zou zijn dat de heer C vermoedt dat eiser, als voormalig ambtenaar van de FOD Financiën, mede aan de oorzaak zou liggen aan fiscale problemen die de heer C zou hebben. De hele discussie zou te wijten zijn aan rancuneus gedrag van de heer C naar eiser toe.

5. Aangezien partijen er niet in slaagden een minnelijke regeling te bewerkstelligen, maakte eiser op 27 mei 2014 zijn klacht aanhangig bij de Geschillencommissie Reizen door middel van het daartoe bestemde klachtenformulier.

In dit klachtenformulier en de daaropvolgende conclusie d.d. 19 september 2014 stelt eiser schade te hebben geleden doordat zijn inschrijving tot de fietsvakantie door verweerster werd geweigerd. Eiser begroot de door hem geleden schade op 1.225,00 EUR, samengesteld als volgt:

- Begrote inschrijvingsprijs deelname aan een fietsreis van gelijkwaardige kwaliteit: 1.225,00 EUR
-

Eiser stelt in zijn schrijven d.d. 25 mei 2014 dat het wenselijk zou zijn om dwangmaatregelen te voorzien bij elke herhaling van enige uitsluiting van deelname aan een RO-reis vanaf 2015. Meer bepaald zou volgens eiser een vergoeding gelijk aan de deelnameprijs X maal n, waarbij n gelijk is aan de herhaalde uitsluiting 2, 3, 4, ..., moeten opgelegd worden aan verweerster.

6. Verweerster formuleerde standpunt in besluiten d.d. 18 juli 2014 en 28 augustus 2014, waarna eiser concludeerde op 19 september 2014. Verweerster repliceerde niet op deze conclusies.

De beoordeling

Aangaande de rechtsmacht van het Arbitraal College

7. Arbitrage – zoals de procedure voor de Geschillencommissie Reizen – onttrekt partijen aan hun natuurlijke rechter, de overheidsrechter. Om die reden heeft een Arbitraal College, zoals in dit geval de Geschillencommissie Reizen, slechts rechtsmacht om van een tussen partijen gerezen geschil kennis te nemen, indien tussen partijen een overeenkomst tot arbitrage werd afgesloten. Deze overeenkomst tot arbitrage kan vervat zijn in een door partijen ondertekend geschrift of in andere, hen bindende stukken, waarin zij blijk hebben gegeven van hun wil om het geschil aan arbitrage te onderwerpen (art. 1677 Gerechtelijk Wetboek; LINSMEAU, J., *R.P.D.B. Complément VII*, V° L'arbitrage volontaire en droit privé belge, 27, nr. 87).

In de zaken die voor behandeling aan de Geschillencommissie Reizen worden voorgelegd is de overeenkomst tot arbitrage doorgaans opgenomen in de algemene verkoopsvoorwaarden van de reisorganisator, die deel uitmaken van het contract tot reisorganisatie dat tussen de reisorganisator en de reiziger wordt afgesloten. Dergelijk arbitraal beding opgenomen in de algemene verkoopsvoorwaarden van een reisorganisator én aanvaard door de reiziger, vormt naar Belgisch recht een geldige overeenkomst tot arbitrage (A. THILLY, 'Clause d'arbitrage et contrats de voyage', *DCCR* 1997, 308-323, (313)).

Op grond van artikel 9 van de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling, ontstaat het contract tot reisorganisatie op het ogenblik dat de reiziger, al dan niet via de namens de reisorganisator optredende reisbemiddelaar, van de reisorganisator de schriftelijke bevestiging van de geboekte reis ontvangt.

8. In voorliggend dossier dringt de vaststelling zich op dat de reiziger op geen enkel ogenblik vanwege de reisorganisator de bevestiging van de geboekte reis heeft ontvangen. Wel integendeel, uit de toelichting vanwege verweerster blijkt dat verweerster weigert de reis te bevestigen, omdat zij – wegens gebeurtenissen die zich in het verleden hebben voorgedaan – geen contract tot reisorganisatie met eiser wenst af te sluiten.

Nu er tussen partijen geen contract tot reisorganisatie tot stand is gekomen, vinden de algemene verkoopsvoorwaarden van verweerster, die gelden voor alle door haar gesloten reiscontracten, *in casu* dan ook geen toepassing. Het arbitraal beding opgenomen in de algemene voorwaarden van verweerster geldt in voorliggend dossier niet.

9. Het voorgaande staat er evenwel niet aan in de weg dat partijen, ook na het ontstaan van het geschil, door ondertekening van een overeenkomst tot arbitrage, in de rechtsmacht van de Geschillencommissie Reizen hadden kunnen voorzien. Een dergelijke, door beide partijen ondertekende, overeenkomst tot arbitrage ligt in voorliggend geval al evenmin voor.

In de gegeven omstandigheden, bij gebreke aan een geldige overeenkomst tot arbitrage tussen beide partijen, heeft het Arbitraal College geen rechtsmacht om van het voorliggend geschil kennis te nemen.

OM DEZE REDENEN

Het Arbitraal College,

Verklaart geen rechtsmacht te hebben om van de vordering kennis te nemen;

Verwijst eiser in de kosten van het geding, begroot op het klachtengeld ten belope van 122,50 EUR,